

Emek İntifadası ve KESK

Koray Çalışkan

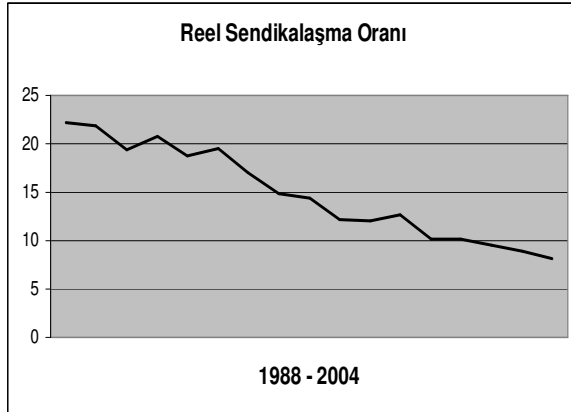
koray.caliskan@boun.edu.tr

Birgün'ün girişiyle sosyalistler “**nerede hata yaptık?**” sorusunu daha cesaretle sormaya başladılar. Umarım yazı dizisinin sonunda “biz haklıydık ama düşman da pek yaman” sonucu çıkmaz. Bir yerde hata yapıyoruz. Artık bunu teslim edelim, başarısızlığın faturasını mukteditlere kesmeyelim.

Yazı dizisi bittikten sonra bir dizi de sendikal kriz hakkında olmalı. Akif Kurtuluş meseleyi tartışmaya başladı ve merkezi sorunu **sendika içi demokrasi** eksikliği olarak tanımladı. Katılmamak elde değil. Aziz Çelik de “sendikal hareketin bütünü açısından bir arayış ve **silkinişin**” gerekli olduğunu savunmuştu. Yani bir **Emek İntifadası** gerekiyor.

Sol siyasetin en güçlü coğrafyası olan sendika ve meslek örgütlerinde güçlenmek ve bu dinamiği meclise taşımak öncelikli hedef olmalı. Yoksa sol tamamen silinir.

Sendikal örgütlenmeyle ilgili **üç ciddi erimeyle** karşı karşıyayız. İşsizlerin sayısı artarken, sendikalı işçi oranı ve solcu sendikalı çalışan sayısı düşüyor. Çalışma Bakanlığı verilerine bakılırsa 1996'dan beri sendikalı oranı 10 puan gerileyerek %58'e oturdu. Sayılar yanıltmasın, kayıtdışı sektörü saymıyoruz ve Bakanlığın isabetsiz verilerini gerçek farzediyoruz. Asıl rakamlar daha felaket. Gerçek düşüş %22'lerden %8'e!

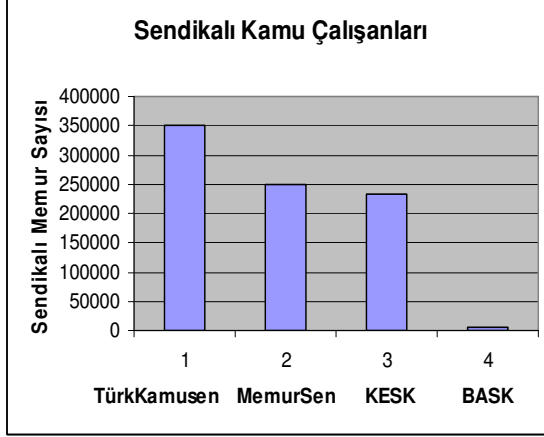
Kaynak: Çelik ve Lordoğlu (2006), “Türkiye’de Resmi Sendikalaşma İstatistiklerinin Sorunları Üzerine” Çalışma ve Toplum, No:2.

Kamuda sendikalaşma oranı 2007 itibarıyla %53. Daha önce ikinci sırada yer alan ve yazarımızın Haziran500 adlı bir üye kampanyasında çalıştığı Eğitim-Sen’in konfederasyonu **KESK ise bu yıl üçüncü!**

Kamuda sendikalaşmanın önünü açan KESK kamuyu örgütlemeye maalesef başarısız. Kuşkusuz, bunun bir nedeni AKP’nin sola açtığı savaş, bir diğer nedeni de Memursen’in geç dosya vermesini kabul eden Bakanlık. Ancak böyle olmasaydı da Memursen KESK’i geçecekti.

Bakanlığın son verilerine göre sendikalı memurların %41’i Türk Kamusen, %29’u Memursen, %27’si ise KESK tarafından örgütlenmiş. Yalnızca Kültür ve Sanat Hizmetleri sektöründe çoğunluğu elinde bulunduran KESK, (bence hata yaparak) hükümetle görüşmeye başlamadı ve diğer iki sendikanın ekmeğine yağ sürdü. Yani

KESK işverene küstü. **Son yapılacak şeyi baştan yapma** yalnız KESK'e değil, hepimize özgü bir şey galiba.

KESK'in başarısızlığının nedeni ne? Eğitim-Sen'in bir kaç şubesi hariç neden KESK zayıflıyor? AKP'nin oyunlarıyla! Doğru. Ama "onlar çok güçlü, bir de baskı yapıyorlar" demekle, topu CHP gibi başkasına atmakla gerçekten başarısızlığı anlayabilir miyiz?

Uluslararası işçi hareketinin kullandığı bir taktiği sandıktan çıkarmanın yeridir. Geri çekilelim. **Bir duralım, düşünelim.** Savunmaya geçmeyelim, kendimizi toparlayalım.

Hemen bir atölye toplayalım, önce başarısız olduğumuz alanları tanımlayalım, sonra da yeniden atağa nasıl kalkarız bunun yollarını tartışalım. Görkemli ve hırslı bir örgütlenme kampanyası planlayalım.

Türkiye'nin öncü konfederasyonuna üçüncülük ya da sorumluluğu başkasına atmak yakışmıyor. Yapılabilecekler var. Eğitim-Sen'de pilot bir örgütlenme çalışmasında denendi. İşe yarıyor. Yeter ki inanç, çalışkanlık ve profesyonellikle uygulansın. **Gözler KESK'de.**